

Starptautiskā zinātniskā konference
KULTŪRAS KRUSTPUNKTI XVI
2.-4.11.2022.

20
22

Programma / tēžu krājums

Starptautiskā zinātniskā konference
KULTŪRAS KRUSTPUNKTI XVI
2.-4.11.2022.

ISSN 2599-9958

Programma / tēžu krājums

**JŪRMALAS VĒSTURISKĀS
KOKA APBŪVES AIZSARDZĪBAS
STATUSS – SITUĀCIJAS ANALĪZE,
PROBLĒMAS UN IZAICINĀJUMI**

**Mg. art Gundars Ūķis,
Latvijas Kultūras akadēmija**

Jūrmalas viena no kultūrvēsturiskā mantojuma pamatvērtībām ir vēsturiskā kokapbūve, 20. gadsimta sākumā, pastiprinoties pilsetas kā kūrora lomai, viesu izmitināšanas nolūkos tika būvētas sezona būves – vieglas konstrukcijas koka vasarnīcas.

Pamatā šo vasarnīcu būvniecību nodrošināja

vieļeļje apkaimju būvamainīeki.

Jūrmalas vēsturiskās apbūves saglabāšana atbilstoši pilsetas stratēģiskās plānošanas dokumentiem (Jūrmalas attīstības stratēdžija 2010–2030) ir definēta kā viena no pilsetas pašrādības prioritātēm.

Jūrmalas valsts pilsētas administratīvā teritorijā atrodas 11 pilseiņbūvniecības piemineklu teritorijas, kas aptver ap 23% no kopējais pilsetas teritorijas. Pilsetā atrodas 390 arhitektūras pieminekli un 3200 kultūrvēsturiski vērtīgas un vēsturiskā fona ēkas (Jūrmalas teritorijas plānojums, 2016. gads). Provisoriiski izvērtējot vēsturisko apbūvi par laiku periodu līdz Latvijas Republikas neaktuārības atjaunošanai, secināms, ka koka ķēku īpatsvars ir 75% no kopējās apbūvēs.

Jūrmalas vēsturiskās apbūves aizsardzības statusa izvērtēšanu, atbilstoši Latvijas Republikas likumā "Par kultūras piemineklu aizsardzību" noteikta kompetencei, Jūrmalas pašvaldība uzsāka 20 gadusmata 90 gadu sākumā un 1997. gadā apstiprināja savā teritorijas plānojumā. Nemot vērā apstākli, ka informācija par vēsturiskās apbūves aizsardzības statušu nav aktualizēta 30 gadus, 2019. gadā uzsakta apjomīga visas Jūrmalas administratīvajā teritorijā esošās

vēsturiskās apbūves apsekošana, foto iekšēšana un vēsturiskā aizsardzības statusu aktualizēšana pēc Nacionālās kultūras mantojuma pārvaldes metodoloģijas. Šīs darbs noslēgsies 2023. gadā.

Līdz 2022. gada 15. augustam ir izvērtētas ap 2700 ēkas (no kopēkaiā esosa jām 3500 vēsturiskajām ēkām) un, sākotnēji apkopojot datus, secināms, ka 30 gadu laikā zudusas vai vēsturiskā aizsardzības statusu pamatojošo vērtību zaudējusas ap 30–40% ēkas.

Referētā tiks sniegtā un analizētā būtiskāko vēsturiskās apbūves aizsardzību saglabāšanas apdraudēšo faktoru analīze.

Viens no starptautiskos mantojuma tiesību pamatprincipiem, kas, citu starpā iekļauts 1954. gada Hāgas konvencijas preambulā, nosaka, ka "jebkuras tautas kultūras vērtību izpostīšana nozīmē visas cilvēces kultūras vērtību izpostīšanu." Šķiet, jaunākā Starptautiskās Krimināltiesas prakse un uz cietlūšo tiesību aizsardzību verstas usticības vispārējā pieejā vēicina šī principa ietenošanu. Tomēr nepietiekama informātība par cietlūšo pušu tiesību aizsardzības iestāžu aktivitāšiem, nacionālajā krimināltiesību sistēmā, nepietiekamā tiesību aizsardzības iestāžu aktivitātes, iegūstoša tiesīsvedība un citi šķērslī ierobežo vai pat liedz pieklīvi tiesai un tiesības uz efektīvu kaitējuma atlīdzīnājumu visiem, kas cieš no mantojuma objektu bojājumiem un iznīcināšanas. Tādējādi Latvijā parasti tikai Nacionālā kultūras mantojuma pārvadīte tiek atzīta par cietlūšo kriminālprocess, kas skar kultūras mantojumu.

Prezentācijā, kas balstīta uz padzīlīnātu zinātniskās literatūras, starptautiskās un nacionālās tiesu prakses izpēti, tiks sniegti pārskats par interesēm, kas cieš pret kultūras mantojumu vērsto noziedzīgo nodarījumu rezultātā. Tiks prezentēta autoru izstrādāta shēma, kas sāsista cietlūšo pušu kategorijas, kaitējuma raksturu, kā arī rāzīzkartājām interesēm atlīdzīsākā atlīdzīnājuma veidus.

**VAI DAŽAS IEŠAISTĪTĀS PUSES IR LĪDZYĒRTĪGĀKAS NEKĀ CITAS JEB
CIETŪŠO PROBLEMĀTIKA KULTŪRAS MANTOJUMA NOZIEGUMOS**

**PhD oec. cand. Andris Kairišs, Rīgas Tehniskā Universitāte
PhD iur. cand. Irina Olevska, Māsteriņu Universitāte**

